

Daar is veel eigenaardigs in dat contract en ik zou het zeker niet ongewijzigd hebben geteekend. Maar het was nu eenmaal door beide partijen aanvaard en dus van kracht geworden. De eerste kwestie die, als gevolg van het conflict tusschen den kolonel en zijn officieren ontstaat, is nu deze: is de muziek, die daar in de bibliotheekkamer van de Societeit ligt, eigendom van de Societeit of van de gezamenlijke leden q.q.? In het laatste geval, zoo redeneerde de kolonel, is zij eigenlijk een bezitting van het regiment; niemand anders mag er dan over beschikken.

Hij bracht de zaak, op kort geding, voor de rechtbank, die – in afwachting van haar beslissing – de kasten met muziek liet verzegelen en den kolonel machtigde, op eigen kosten een bewaker aan te stellen, 't geen ook geschiedde.

Wie toen in het Societeitsgebouw kwam, kon, wanneer hij een oog sloeg in de bibliotheek-kamer, daar, op een tabouret tegen den muur, een lusteloos individu zien zitten tusschen een muziekkast en de groote trom. Gewoonlijk rustte zijn linkerarm op dat instrument, terwijl hij wezenloos voor zich uit zag, en zich alleen bewoog wanneer hij een versche pruim achter de kiezen stak.

Zóó heeft die man daar, naar ik meen zes weken, gezeten, en toen eindelijk de beslissing viel (natuurlijk ten gunste der Societeit, het contract was te duidelijk om een andere vertolking mogelijk te maken!) en de zegels werden weggenomen, toen... bleek het dat de bewaker al dien tijd voor een leege kast gezeten had. Het Bestuur der Societeit, overtuigd van zijn goed recht en het zekere voor het onzekere nemend, had – vóór de verzegeling plaats vond – de muziek naar een veiliger oord doen overbrengen.

Slim, maar nog niet slim genoeg, want mijn vader was van allen het slimst geweest. Ik zei het hierboven: de bepalingen van het contract waren te duidelijk om twijfel te laten omtrent de toepassing. Het eigendomsrecht van zijn zelfgeschreven partituren was hem gewaarborgd; daarom had hij – toen hij het conflict voelde naderen – die partituren laten weghalen nog vóór het Societeitsbestuur hetzelfde deed met de hem toekomende muziek.

Deze laatste nu was daardoor betrekkelijk waardeloos ge-